

Χρήμα

Ένας σφικτός Προϋπολογισμός για το 2014, δύο σχέδια-προτάσεις για τον ΕΟΠΥΥ και την Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας και ένα νέο νομοσχέδιο για την πολιτική φαρμάκου είναι μερικά από τα βασικά θέματα που παραμένουν ανοιχτά στον χώρο της Υγείας. Ξεκινώντας από το «καυτό θέμα» της δαπάνης, πιστεύετε ότι με τα 2 δισ. ευρώ που προβλέπονται στον Προϋπολογισμό μπορούμε να έχουμε ικανοποιητική φαρμακευτική περίθαλψη; Ως επιχειρήσεις μπορείτε να δουλέψετε με τη δαμόκλειο σπάθη του clawback για κάθε ευρώ που θα θεωρείται υπέρβαση;

Οντως με κονδύλι μόλις 2 δισ. ευρώ για εξωνοσοκομειακή δημόσια φαρμακευτική δαπάνη δημιουργείται ένας έντονος προβληματισμός για το τι περίθαλψη μπορεί να εξασφαλιστεί στον Έλληνα πολίτη. Σίγουρα όχι αυτή που του αξίζει και αυτό το υποστηρίζουν η επιστημονική κοινότητα, οι γιατροί αλλά και η κοινή λογική. Το έχουμε δηλαδή και το ξαναλέμε ότι δεν είναι δυνατόν να διατηρηθεί ένα ορθό, επιστημονικό πλαίσιο θεραπειών, όταν η κατά κεφαλήν φαρμακευτική δαπάνη των Ελλήνων μειωθεί τόσο πολύ. Όταν φτάνει μετά βίας στο 55% του μέσου όρου της Ευρώπης! Γιατί, αντικειμενικά, σε αυτό το επίπεδο οδηγούμαστε με τους στόχους που θέτει η τρόικα.

Όσον αφορά τη διαδικασία του clawback, αυτό είναι μια «βαλβίδα» οικονομικής ασφαλείας για το κράτος, η οποία στην πραγματικότητα πριμοδοτεί την αδράνεια του ίδιου του κράτους να εφαρμόσει σωστά και έγκαιρα τα μέτρα και τις αποφάσεις που έχει πάρει. Όμως το θέμα δεν είναι οικονομικό μόνο. Με την περιορισμένη δαπάνη και θέτοντας στεγανά στη συνταγογράφηση, η δαμόκλειο σπάθη βρίσκεται πάνω από το κεφάλι του γιατρού και του φαρμακοποιού. Τότε ανακύπτει θέμα για το τι ποιοτικά χαρακτηριστικά μπορεί να προσφέρει ένα σύστημα φαρμακευτικής περίθαλψης χρηματοδοτούμενο με ένα τόσο μικρό ποσό, αφενός, και, αφετέρου, όταν αντικειμενικά μιλάμε για μια κατευθυνόμενη συνταγογράφηση.

Εκτός, φυσικά, και αν έμμεσος στόχος των Μνημονίων είναι να βάλει πολύ πιο βαθιά το χέρι στην

«Δαμόκλειο σπάθη πάνω από το κεφάλι γιατρών αλλά και φαρμακοποιών»

Ο πρόεδρος του ΣΦΕΕ Κωνσταντίνος Φρουζής εξηγεί στην «κυριακάτικη δημοκρατία» τις δραματικές συνέπειες από τις περικοπές στην υγεία και την επιβολή του clawback. Η τρόικα και οι φόβοι για σοβαρή ανθρωπιστική κρίση

Ο πρόεδρος του ΣΦΕΕ Κωνσταντίνος Φρουζής

Τα γενόσημα και τα ημίμετρα που εφαρμόζονται

Αν δεν κάνω λάθος, στο νομοσχέδιο θα περιγράφεται η στρατηγική της περαιτέρω διείσδυσης των γενόσημων ως όπλων για τη δαπάνη...

Η λέξη «στρατηγική» φρονώ ότι είναι λίγο επίφοβο να χρησιμοποιηθεί. Μην δοκιμασμένα μέτρα, όπως η συνταγογράφηση με δραστική ουσία, σε συνδυασμό με κάποια άλλα μέτρα, μοιάζουν σαν ένα συνονθύλευμα πειραματισμών από μέτρα-ημίμετρα που χρησιμοποιήθηκαν σε άλλες χώρες και που

απέτυχαν. Δυστυχώς οι συγκυριακού τύπου λύσεις δεν συνιστούν στρατηγική με πρακτικό μεσοπρόθεσμο αποτέλεσμα.

Από και πέρα η διεύρυνση του μεριδίου των σωστά τιμολογημένων γενόσημων και των εκτός πατέντας φαρμάκων φυσικά και θα συμβάλει στη μείωση της συνολικής δαπάνης.

Πριν αναφερθώ στον μέσο όρο της δαπάνης της Ευρώπης, που είναι πολύ ψηλότερη από της Ελλάδας. Νομίζετε ότι η δαπάνη εκεί-

νη δεν αφορά γενόσημα; Φυσικά και αφορά και μάλιστα, σύμφωνα και με τις αναφορές του υπουργού Υγείας, η διείσδυση είναι πολύ σημαντικότερη. Αρα η χρήση γενόσημων δεν σημαίνει πως έχει αυτοσκοπό τη μείωση της δαπάνης. Απλά ένα σωστό μείγμα θεραπειών με γενόσημα και πρωτότυπα καινοτόμα φάρμακα δίνει την ευκαιρία και στους ασθενείς να έχουν την κατάλληλη θεραπεία και στο σύστημα υγείας να έχει ικανοποιητικά κόστη.

τόση ο Έλληνας ασθενής, μια κίνηση εντελώς άκυρη τη συγκεκριμένη περίοδο. Οδηγούμαστε λοιπόν σε νέες κοινωνικές διακρίσεις, όπου η θεραπεία θα πατάει σε οικονομικά κριτήρια. Όπου κάποιοι θα έχουν εξασφαλισμένα φάρμακα επειδή θα έχουν χρήματα και φίλους στο εξωτερικό και κάποιοι άλλοι θα πρέπει να ματώνουν για να το καταφέρουν.

Και να αναφέρω και κά-

τι ακόμη. Στη λογική κάποιων το clawback είναι μια διαδικασία-ποινή ώστε η φαρμακοβιομηχανία να πληρώνει μονόπλευρα την υπέρβαση της προβλεπόμενης δαπάνης που αυθαίρετα βάζει η τρόικα. Εγώ θέλω να πω ότι αντικειμενικά το clawback αποτελεί ακόμη μία προσφορά της φαρμακοβιομηχανίας στο κοινωνικό σύνολο, αφού αυτό που η Πολιτεία θεωρεί υπέρβαση -και εμείς καλύ-

πτουμε πολλές φορές- είναι η ανάγκη ενός ανθρώπου για ζωτικές σημασίας φάρμακο, το οποίο ο γιατρός και το σύστημα υγείας πρέπει να του παρέχουν. Αρκεί ο στόχος της δαπάνης να είναι και από κοινού συζητημένος.

Μιλάτε σαν να αναμένουμε μια έντονη κοινωνική κρίση, ίσως μια ανθρωπιστική κρίση...
Μα νομίζω ότι με αυτές

τις αποφάσεις δημιουργείται «εγγυημένα» ένας τέτοιος μονόδρομος. Και δεν το λέω εγώ, αλλά η επιστημονική κοινότητα, οι εκπρόσωποι μεγάλων φορέων από το εξωτερικό αλλά και ο ίδιος ο ΟΗΕ μέσω επιτρόπου του. Είναι τυχαίο που ήδη κινδυνεύουμε στην Ελλάδα από επιδημίες που έχουν οβηστέϊ εδώ και δεκαετίες από τα νοσοκομειακά αρχεία; Ή ότι η ππατίτι-

δα και το HIV καλπάζουν; Που τα συνοδά νοσήματα σε παθήσεις όπως ο διαβήτης και η καρδιοπάθεια αυξάνονται, αφού οι ασθενείς απορρυθμίζονται καθώς δεν μπορούν να αγοράσουν φάρμακα;

Είναι απαράδεκτο ή μάλλον, τραγικό το κράτος να μην μπορεί να μαζέψει φόρους για να πετύχει τη δημοσιονομική προσαρμογή και, αντί να βρει τρόπους να παλέψει με τη φοροδιαφυγή, στερεί από την κοινωνία φάρμακα και θεραπείες.

Το επικείμενο νομοσχέδιο δεν νομίζετε ότι θα βάλει κάποια σειρά ώστε να αποφευχθούν οι παρενέργειες αυτές;

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που εύχομαι να το δούμε και να το μελετήσουμε προτού γίνει νόμος και είναι αργά, σε μεγάλο βαθμό εκφέρει μνημονιακές απαιτήσεις και δεσμεύσεις. Ημουν από εκείνους που θεώρησα ότι μέσω της τεχνικής επιτροπής για το φάρμακο, που με πρωτοβουλία του δημιουργήσε ο υπουργός κ. Γεωργιάδης, θα πετύχουμε ένα σωστό αποτέλεσμα με όσο το δυνατόν λιγότερες παρενέργειες. Επιφυλάσσομαι να το δω και να σας πω.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι θα πρέπει πλέον να λειτουργήσουμε μέσα στην ασφυκτική συνθήκη των 2 δισ. ευρώ. Και φοβάμαι πως με αυτή τη συνθήκη το νέο θεσμικό πλαίσιο δεν θα είναι απαλλαγμένο από αιφνιδιασμούς. Βέβαια, επαναλαμβάνω ότι μένει να δούμε και το τελικό κείμενο και τις νέες διατάξεις.

Επιστρέφω στην ερώτηση για τη χάραξη της δικής σας στρατηγικής. Τι μέλλει γενέσθαι για τις επιχειρήσεις;

Είπα και πριν ότι απεύχομαι τους αιφνιδιασμούς. Ηδη έχουμε δεχτεί πολλούς τα τελευταία χρόνια. Όμως κανένας επιχειρηματικός κλάδος δεν μπορεί να λειτουργήσει εσ αεί σε ένα περιβάλλον αστάθειας. Κι εμείς ζούμε σε ένα τέτοιο περιβάλλον και λόγω της ύφεσης αλλά και λόγω των ειδικών οικονομικών συνθηκών που διαμορφώθηκαν για μας με το PSI και με την πολιτική των σταθερά καθυστερημένων πληρωμών. Χωρίς τακτικές εξοφλήσεις αλλά και χωρίς αδειοδότηση και τιμολόγηση των νέων προϊόντων μας δεν ξέρουμε σε τι έδαφος πατάμε. Και αυτό θα είναι καταστροφικό για τον Έλληνα ασθενή και την ελληνική οικονομία.